

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **K. A. Ch.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18.2.2013, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2012, o invalidním důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.2.2013 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 16.11.2012, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, s přihlédnutím k čl. 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku

Okresní správa sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 24.10.2012 poklesla pracovní schopnost žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 23.1.2013, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 6c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že utrpěl vážný úraz levého oka, v důsledku kterého má výpadky vidění. Trpí nedoslýchavostí obou uší a senzitivní neuropatií. Dřívější zaměstnání horníka v podzemí již nemůže vykonávat. Žalobce je přesvědčen, že byl podceněn jeho zdravotní stav a poukázal i na to, že v Polské republice mu byl přiznán částečný a poměrný důchod. Nevidí proto jediný důvod, proč mu není přiznán v České republice alespoň invalidní důchod prvního stupně.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18.2.2013 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 3.7.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 17.9.2012. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné dne 24.10.2012 se závěrem, že žalobce není invalidní, neboť se u něj jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které činí pokles jeho pracovní činnosti 20%. Tuto hodnotu zvýšil posudkový lékař s ohledem na využití dosavadního vzdělání, zkušeností a znalostí a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti či rekvalifikace podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, tedy na celkových 30%. Rozhodnutím ze dne 16.11.2012 žalovaný žádost žalobce o invalidní důchod zamítl.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, ve kterých uvedl, že utrpěl vážný úraz levého oka, po kterém má výpadky vidění a poukázal na další okolnosti nepříznivého zdravotního stavu. V řízení o námitkách byl jeho zdravotní stav posouzen posudkovým lékařem ČSSZ se závěrem, že se jedná u něj o invaliditu nejedná, když pokles pracovní schopnosti činí 20% dle kapitoly VII, položky 6c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991

Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Ci. a jeho nálezů ze dne 27.9.2012, 15.5.2012, z nálezů ambulance pracovních lékařských služeb MUDr. S. ze dne 20.4.2011, z nálezů traumatologické ambulance MUDr. P. ze dne 1.1.2012 a MUDr. V. ze dne 2.1., 4.1. a 9.1.2012, z nálezů oční ambulance MUDr. R. ze dne 9.1. a 16.1.2012, MUDr. M. ze dne 14.2. a 24.8.2012, MUDr. I. ze dne 30.11.2012 a 24.4.2013, oční zdravotní dokumentace Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj a z úplné spisové dokumentace OSSZ Karviná. Jako rozhodující uvedla posudková komise v případě žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 6c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti horní hranicí této položky, tj. 20%. Rozhodující zdravotní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je silná slabozrakost levého oka jako následek úrazu ze dne 1.1.2012. Jedná o těžkou, vleklou formu, kdy s trvale poškozenou funkcí levého oka při normálním zachovaném visu na pravém oku. Horní hranici procentního rozpětí citované položky zvolila posudková komise se zřetelem k možnosti pracovního uplatnění a ztrátě celoživotní profese horníka. Dodala, že zdravotní postižení žalobce není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise tedy hodnotila zdravotní stav žalobce a pokles jeho pracovní schopnosti shodně jako posudkový lékař ČSSZ v námitkovém řízení a nesouhlasila s posudkovým závěrem lékaře OSSZ v Karviné, který pokles pracovní schopnosti hodnotil podle kapitoly VII, položky 4a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., neboť se nejedná o ztrátu jednoho oka nebo ztrátu visu jednoho oka, jak uvádí tato položka. Na levém oku se u žalobce jedná o silnou slabozrakost a nikoliv o úplnou ztrátu vidění tomto oku při normálním vidění na oku pravém. Závěrem posudku pak posudková komise zdůvodňuje, proč v případě žalobce nezvýšila procentní hodnocení poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 18.2.2013 nebyl žalobce invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře. Posudková komise v diagnostickém souhrnu postihla veškerá zdravotní omezení žalobce a při vypracování posudku vycházela z jeho kompletní zdravotní dokumentace, což žalobce ostatně u jednání krajského soudu sám potvrdil. Posudková komise také řádně zdůvodnila, proč se ztotožnila

svým hodnocením se závěrem lékaře ČSSZ v námitkovém řízení a nikoliv s posudkovým hodnocením provedeným lékařem OSSZ v Karviné. Rovněž zdůvodnila, proč zdravotní stav žalobce neodůvodňuje zvýšení hodnoty poklesu pracovní schopnosti podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky a to tak, že žalobce má zachovanou pracovní schopnost i schopnost rekvalifikace. Jeho pracovní schopnost je omezena výkonem práce v rizikových provozech, práce se zvýšenými nároky na zrak a sluch, výkonem práce v hluku a s vibracemi a ve výškách a v nočních směnách.

Jelikož u žalobce k datu 18.2.2013 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 16.11.2012, jímž žalobci invalidní důchod nepřiznala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 8. srpna 2013

JUDr. Petr Indráček
samosoudce